

at Mandstabet ikke skal have det altfor knapt i denne Henseende, have vi foreslaaet, at man giver det høiere Beløb, nemlig 7 R . daglig. Paa denne Maade troe vi, at man vil komme til en hensigtsmæssig Ordning af Sagen, og for ikke at faae for mange af dette Slags Ting have vi indstillet at staae denne Godtgjørelse sammen med Undermunderingspengene, der udgjøre 3 R . daglig, saaledes at det Hele altsaa bliver et Beløb af 10 R . daglig. Dette med Hensyn til Forslaget under Nr. 1. — 3 nær Forbindelse hermed staaer Forslaget under Nr. 6, som angaaer Underofficererne. For disse gjælder der nu et System, som vel er noget forskjelligt fra det, der gjælder for Mandstabet, men som dog nærmer sig dertil. Underofficererne faae nu leveret Munderinger, men for egen Regning, saaledes at de maae finde sig i et vist Afdrag i deres Lønning i den Tid, hvort Munderingen skal bæres, for at vederlægge Statskassen dens Udgift. Vi have troet, at man ikke udenvidere skulde forlade dette System, og navnlig have vi meent, at det af Marineministeren foreslaaede System, hvorefter Underofficererne skulde have Mundering in natura, skjøndt stemmende med, hvad der er vedtaget for Hæren, netop fordi man er i Tvivl om, hvad der er rigtigt for denne, dog indtil videre ikke burde indføres, saameget mindre som det vilde medføre en ikke ganske ringe Udgift for Staten. Det vil sikkert blive dyrere at give Underofficererne Mundering in natura, idet man ikke kan vente, at disse Mænd, naar de faae Mundering leveret frit, skulde iagttage den samme Omhu dermed, som de hidtil have iagttaget med deres egne Klæder. Udvalget har foreslaaet at blive staaende ved et System, der meget nærmer sig til det nuværende, saaledes at man giver disse Munderingspenge, som man har troet at kunne fastsætte til noget Mere end det Vederlag, de Paagjældende hidtil have betalt for Mundering, hvilket har udgjort mellem 9 og 11 R . om Aaret. Vi have troet, at naar man gav dem lidt mere, s. Ex. 12 R . om Aaret, vilde det være et passende Vederlag for, at de indtil videre munderede sig selv. — Det næste Punkt, som har nogen Vigtighed, angaaer de foreslaaede Lønninger for de menige Haandværkere, Værftsarbeidsmænd, Politibe-

tjente, Assistenten og Skrivere. Lovudkastet foreslaaer, som det vil erindres, Lønningsmaaden for disse Mænd, men naar de Herrer ville gennemsee de Bestemmelser, der findes i Lovudkastets § 4, ville De see, at disse Lønningsbestemmelser i flere Henseender ere af den Væssaffenhed, at det er meget vanskeligt for dem, som staae udenfor, at danne sig en fuldkommen begrundet Mening om, hvorvidt de ere hensigtsmæssige, ligesom det ogsaa er meget vanskeligt at komme til Erkjendelse af, om de ere ubtømmende. Jeg skal saaledes tillade mig at gjøre opmærksom paa, at et meget vigtigt Spørgsmaal — jeg tilstaaer i mine Dine et af de allervigtigste, naar der er Tale om Lønningen af Haandværkerne paa Værftet — nemlig Spørgsmaalet om Betalingen for Accordarbejde, aldeles ikke er optaget i disse Lønningsbestemmelser, og dernæst er der flere andre Tilfættninger, som man ikke kan ansee det for rigtigt at fastslaae ved Lov. Udvalget har tillige troet at burde tage Hensyn til, at disse Lønningsbestemmelser, saaledes som de af Ministeriet ere foreslaaede, medføre en ikke lidet forøget Udgift for Statskassen, og da vi ikke have erfaret, at der hidtil har viist sig nogen bestemt Trang til at give en forhøiet Lønning til Haandværkere og Arbeidsmænd paa Værftet, have vi troet, at der ikke vilde være nogen Nødvendighed for at gaae ind paa saa betydelige Forhøielse af Lønningerne. Udvalgets Standpunkt har derfor været det, at man i denne Henseende burde holde sig til den Betaling, som hidtil har været givet, uden at foreslaae Thinget at yde nogen væsentlig, men i alt Fald kun en ubetydelig Forøgelse til de Summer, som hidtil have været brugte, medens man ved Siden deraf overlod til Regjeringen gennem et Regulativ at fastsætte de Normer, som skulde anvendes ved Afgjørelsen af, hvorledes Lønningssummen skal fordeles. Det er dette, som ligger til Grund for Forslagene under Nr. 2. Hertil knytter sig atter Forslaget under Nr. 4, idet det nemlig vil erindres, at Haandværkere o. s. fr. hidtil have haft Kostportioner, hvilke Ministeren havde foreslaaet skulde falde bort for Fremtiden imod et Vederlag i den faste Sum, men det er forekommet Udvalget — jeg maa tilføie efter en Idee,